

Pobjedničko prodiranje u Srbiji nastavlja se.

Brzobjavne vijesti.

Držanje Grčke i Rumunjske.

Francuska kritika o grčkom kabinetu.

Pariz, 13. novembra. Osobito oštro pišu protiv grčke vlade francuski socijalistički listovi: Grčka nema ministarstva, već samo pokrivalo za kralja Konstantina. Do malo dana će se i položaj na Balkanu tako promijeniti, da će i kralj Konstantin požaliti svoj korak.

Pred otvorenjem rumunjskog parlamenta.

Bukarešt, 13. novembra. (D. u.) U očekivanju sastanka parlamenta dovršeni su pregovori kod ministra predsjednika kao načelnika liberalne stranke, „Independance Roumaine“ ustanovljenju, da su izjave dokazale, e opstoji između Bratiana i ostalih stranaka potpuno sporazumjenje, što znači, da je velika većina rumunjskog naroda sporazumna sa vladom.

Vladina kriza u Rumunjskoj.

Budimpešta, 13. novembra. Dopisnik „Pester Lloyd“ javlja iz Bukarešte: Na kompetentnom su mi mjestu izjavili: Vladine krize uopće nema. Pozicija je kabineta bolja nego ikada, a osobito ona ministra-predsjednika. Nu očekivati je, da će se u kabinetu dogoditi neke važne promjene.

U očigled zasjedanja talijanskog parlamenta.

Oštre navale na Salandru.

Lugano, 13. novembra. Golajanni je interpelirao vladu radi toga, što se isklične članke republike od promaknuta i vlade silno pogorsao. „Popolo d'Italia“ pozivlje intervencionističke organizacije u boj protiv Salandre i parlamenta, ako odmah ne navijesti rat Njemačkoj.

Grčka pogibelj.

Lugano, 13. novembra. „Corriere della sera“ donasa članak pod gornjim naslovom, u kojem veli da bi obzirom na to, što je Venicelos prozročio pad ministra, morao kralj povjeriti vladu Venicelosu, koji bi tada navjestio i Bugarskoj i centralnim vlastima rat. Na kralj je rješio krizu bez da bi ništa govorio sa Venicelosom. Potučeni ministri ostanu na svom mjestu, te vlada ne će biti mijenjata do sadašnjeg programa. Francuski listovi shvaćaju, da se kriza za to tako riješi, jer se Grčka boji Njemačke, dočim engleski listovi misle, da će Grčka ustupiti stran Bugarskoj i centralnim vlasti. Kaošto je Grčka zapustila Srbiju, tako će i entente napasti. Čim bude potučena Srbija zahtijevlje će Bugarska neka Grčka zarobi sve entente čete, Ententina se je diplomacija na Balkanu svoje osmješila. Izjavila grekih poslanika u Londonu i Parizu nitko ništa ne vjeruje. Dok je Venicelos bio na vladni značje je oboružavanje Grčke navalu na Bugarsku, nu danas njega nema, i mobilizacija Grčke je pogibelj za ententu.

Pozivi u Italiji.

Rim, 13. novembra. (D. u.) Novaci svih triju kategorija godine 1896. i kod naknadnih smotra sposobnim proglašeni rođeni god. 1892., 1893. i 1894. pozvani su pod oružje.

Engleski poklisar otputovao iz Rima.

Rim, 13. novembra. (D. u.) Engleski je poklisar otputovao u Englesku.

Kličener u Rimu.

Rim, 13. novembra. (D. u.) Lord Kličener stigao je ovamo.

Rat u Srbiji.

Francuske čete u Srbiji.

Bazel, 13. novembra. „Temps“ javlja iz Soluna: Francuski generali stožer poslao je Srbima 2000 momaka sa gorskim topovima u svrhu obrane prelaza Babune.

Položaj u Monastiru.

Lugano, 13. novembra. Magrini piše, da Srbi u Monastiru njesu objubljeni. 2000 bugarskih obitelji nastanjeno je u Monastiru, tu se sve pod strogom pakskom. Bugari, Turci i Albanci ne mogu ući u grad. Srbi se boje osobito bugarskih komitadžija. Monastir je posve odsječen od ostale Srbije. Engleski je konzul molio generala Sarraila, da pošalje čim prije čete u Monastir, jer da se je izojali bune protiv Srba. Sarrail mu je odgovorio, da ne može u tu svrhu ništa poduzeti, jer nema dostatno četa.

Bijeg srpske vojske.

Berlin, 13. novembra. Ovdješnjem je bugarskom poslaniku stigla vijest, da su Bugari kod napredovanja na česti Niš — Leskovac zaplijenili velikih množina ratnog materijala, a među time 60 topova najnovijeg sistema. Ovi znakovi jasno dokazuju, da se Srbi ne će više opirati u velikoj mjeri. Prama vijestima iz Lugana, Srbi namjeravaju uzaknuti putok lpeka, Podgorice i Virbazara u Skadar i Drač. U decembru zarobljeni austro-ugarski vojnici sve su dopremljeni onamo, odakle će se ih odvesti u Italiju u Italiji drže Srbiju izgubljenom.

Berlin, 13. novembra. „S-Uhr-Blatt“ javlja iz ruske granice: Ruski listovi donasju pojedinosti o položaju u srpskoj vojsci. Gubici iznasuju od 72.000—75.000 momaka. Timočka i Šumadijska divizija izgubile su 75 po sto svoje momčadi. Srpska vojska nije više u nikakvom doticaju sa ententnim četama. Disciplinava je već onakva kao na početku rata. Ogorčenje protiv Grčke i saveznika je velika. Nema više sredstava, da bi se srpski narod 'nogoio spasiti.

Srpski kralj u Crnoj Gori.

Kopenhagen, 13. novembra. Srpske čete, koje bježe u velikom neredu, cijene se još samo na 80.000 momaka. Glasja se, da je srpski kralj već prošao crnogorsku granicu.

Plijen u Kruševcu.

Lugano, 13. novembra. Zastupnici Srbije i Crne Gore u Rimu izdavaju dnevno izvještaje iz kojih je razvidno, da su ono 130 topova, što je zaplijenjeno u Kruševcu, neuporabivi turski zaplijenjeni topovi.

Engleski ratni izvještaj o Srbiji.

Solun, 13. novembra. Engleska listinja u Srbiji, koja je znatno ojačana, promaknuta je više na sjever. Time će napredovanje Francuza biti olakšano. Iz sjeverne Srbije nema jošte pouzdaniji vijesti. Jasno je, da je ovaj dio zemlje posve izgubljen. Engleži započimaju postavljati novi logor 10 km od Soluna.

Engleži hoće opet osvojiti Veles.

Basel, 13. novembra. „Baseler Nachrichten“ javljaju iz Londona: Skoro svi engleski ratni dopisnici savjetuju, neka se ne navajuje na bugarsku obalu, te preporučuju, da se opet osvoji Veles i cestu u Küstendil.

Njemački letjelac nad Solunom.

Solun, 13. novembra. Dne 7. novembra krizario je nad Solunom njemački zrakoplov, te je letio najviše nad englesko-francuskim logorima.

S ruskog bojišta.

Japanski časnici u Besarabiji.

Bukarešt, 13. novembra. „Minerva“ piše: Kod ruskih četa u Galiciji i Besarabiji je veliko pomanjkanje časnika, tako da vojnike vode samo japanski časnici.

Borba oko Dvinska.

Kopenhagen, 13. novembra. Borbe kod Dvinskog bivaju svakim danom osvežite. „Riječ“ piše, da bi Nijemci htjeli osvojiti Dvinsk prije nastupa zime, te dopremaju tamo svježe silu. U cijelost su Kurlandiji Nijemci uređili jake obrambene linije. Oni će nastupiti na navalu čim dobiju dostatni broj četa i topništva.

R a z n o.

Put u orijent.

London, 13. novembra. „Times“ piše: Glavni faktor vojničkog položaja u Srbiji jest otvorenje željezničke pruge preko Beograda u Carigrad. Srbi imadu još samo 30 milja ove željezničke pruge, koju će neprijatelji naskoro imati u rukama. Izgleda, da Srbi nisu bili u stanju porušiti ovu prugu. Centralne vlasti nemaju samo ovu prugu na raspolaganju, već imadu i slobodan put preko Dunava. Municija se već ovim putem prevaja, te ćemo naskoro to oćutjeti na Dardanelima.

Odsudjeni Belgijanci.

Köln, 13. novembra. (D. u.) „Kölnische Zeitung“ javlja, da je car Vilim na smrt odsudjen grofici Belleville, gospodjicu Toulieu i Luisu Severin pomolavo i pretvorio im kaznu na papino posredovanje u doživotnu tamnicu.

Engleski kredit.

London, 13. novembra. (D. u.) Asquith je izjavio u doljoj kući, da će kredit pokrili troškove do sredine februara. Ratni troškovi iznasuju dnevno pet milijuna. Zaključeno je, da se rat brzo nastavi u svojoj silu i sporazumu sa aljirćima.

Iskrcavanja u Draču?

Lion, 13. novembra. „Republican“ javlja iz Pariza: Brodovi saveznika iskrcavaju u Bariju i Draču veliku množinu živeža i municije za srpsku vojsku. Osigurano je općenje i prenos živeža za Srbiju preko Crne Gore i Albanije.

Potopljen talijanski parobrod.

Rim, 13. novembra. (D. u.) Agenzija Stefani javlja: Na putu u Porto Saida nalazeći se parobrod „Firenze“ bio je potopljen dne 9. novembra po austro-ugarskoj podmornici. Većina je posatke spašena. Parobrod je imao 4000 tona sadržine.

Churchill odstupio.

London, 13. novembra. (D. u.) Churchill je ostavio Asquithu svoju demisiju posto nije bio izabran u maleno ratno vijeće, te ne će ustrajati u nedjelovanju na mjestu sa dobrom plaćom.

Bombardovanje Metaka i talijanska štampa.

Beč, 13. novembra. (D. u.) Bombardovanje Metaka po našim hidroplanima uzbudilo je u Italiji veliku uzrujanost. Talijanski su letio dne 24. i 25. oktobra nesako tako donasa izvještaj Agenzije Stefani od 31. oktobra, bacali bombe na tvornice u Piranu i Miljama, nego su dne 24. oktobra bacali bombe i na otvoreni

neutvrđeni grad Trst. Baš su ovog dana bacali Talijani bombe u šetaliste sv. Andrej, gdje nema nikakvog vojničkog objekta, te su tri osobe mrtve i mnoge ranjene. Dne 28. oktobra i 5. novembra bacali su Talijani bombe na grad Miramar, koji također nije nikakav vojnički objekt. Naprotiv naši su letioći bacali u Mlecima bombe samo na arsenal, a nikada na predmete koji služe u kulturne svrhe ili imadu historičku i građevnu znamenost, a osobito nisu to nikada činili protiv crkava, ako ne da ih neprijatelj upotrebi u vojničke svrhe. Naši su letioći baš pazili, da u Mlecima ne ošteite historičke spomenike. Da je jedna bomba pala na crkvu S. Maria degli Scalzi koja se nalazi blizu centralnog kolodvoru i istu oštećila nije krivnja letioću, već puki slučaj za koji letioć ne može biti odgovoran, tim više, što se bombe bacalo po noći.

Borba za Stir.

Naprijed! Pod punim mjesecom prozedismo kasom sa glavnim stopom divizije dvanaset kilometara, što rastavljaju Kolki od Omele. Ritjeti se hici čući, inače mirna noćna tina, koje ne prekida drugo do brzog topota konjskih kopita. Već pred nekoliko dana namjerjavani prenos kvartira pao je baš u čas, kad je Kolki došao u opasnost.

Ozbiljni časnici bližaju se za obje njemačke divizije, što su u samoci volinjskih stepa uznapredovale pred ostalim savezničkim četama.

Slijedećeg dana osvane nam krasno sunce, pretečni znak score pobjede nad lijepim bojarskim dvorovima i slatminim kolibama ruskih muzika, znak zapadnjačke prosvijete nad ruskom zapanošću i tmićom.

I doista ruska prijetnja raspluša se o nasoj ovažnosti, koja nam pribavi lijepeću pijenaa i baci Rusje dalje prema istoku. Ali skoro da ne uspije Rusima pridrijeti preko Stira. U zgodni čas, kada Francuzi i Engleži navalise na zapadnu frontu, kada i talijanska ofenziva slijedjaše francuskoj i mnoštvo četa je zabavljeno u Srbiji, okrenuše se protiv nas i ruske čete. Od Rige do Cernovica njihovo uzmicanje stane iz dugih mjeseca na cijeloj bezakonnoj fronti. A na jugu Stira imao se kušati prodor naše fronte. Može biti to, da su Rusi htjeli kušati da se okoriste njihovim slučajnim uspjehom. U slučaju da su i malo uspjeli, mogli su postići veliku pobjedu. Ali podložose. Slavenski nedostatak volje pred odlučnim časom pokazao se i ovdje kao uvijek u cijeloj svojoj golotinji. Njemačko vodstvo pokazalo je opasnu igru da izvotji pobjedu.

Mnogim zavicima kruži Stir po Voliniji, i prima brojne prilike. Njegove se vode svjetle pod studenim stepskim nebom. Blata i pjeskaviti prdovi prate njegove obje obale. Močvare i treslišta, trstenici i šaš izmjenjuju se dubovim i borovim sumama. Nisko grmlje i busje prepilice lo i povajenaa stabla. Tu i tamo koja čistina, a na njoj livade, pa polja, i polag nji seoske kuće u nevjerojatnom neredu. Blatni putovi, uske staze vode do nedalekih milionova koje tjeraju ili vode nabujalih potoka ili primitivne vjetrovanje. To je Polesje, zemljište što se iz močvara Volinije, podize prema nevisokim huncima južne Volinije Ovdje nalazi se mjesto Kolki sa selom Kulikovice na sjeveroistoku.

Tu su kušali Rusi 17. oktobra da se usaće i da prelaze Stir. To im je uspjelo i kod Koljika i dalje prema Rafalovci. Nase su se čete morale za čas povući, da izbjegnau opkoljenje. Južna divizija naše vojske pritiekla je u pomoć i spasila poitožaj.

Prvi predložio Stir dva naša bataljuna, ali ih Rusi noćnom navalom bacale opeta na ovu stranu. Dvije naše kumpanje prodrijaše sjevernije proti Novoselci. Ali 18. poduzeše Rusi novu ofenzivu s većim silama. Tu se dogodi nešto što nas spasi,

Najprije svanu pred Rusima dvadesetorica naših momaka, te Rusi nijesu pucali na nje misleći da će se naši predati. Kada pridodješe cijele dvije kompanije naših čtvorise vatra na Ruse te svih 220 njih podigne ruke u vis i preda se.

Ali nije bilo još svršeno. Nagrne novih Rusa i tesko uzgornje naših 2000 ljudi, da obrani frontu od osam kilometara. Napokon Rusi moradoše prestat i jer smo im bili zarobljeni 600 vojnika. Tako osvojimo opeta Kolki. Što nam je donijelo pobjedu? Samo neodlučnost našeg neprijatelja, nestalna čud nerazvijenog naroda. Zarobljenici njihovi isami časnici smiju se za svoju kob, kao da nista nije.

Frankfurter Zeitung.

Na crnogorskoj fronti.

Bojevi, što su se razvili također u jugozapadnoj Hercegovini, obračunaj opet našu pozornost na skoro već zaboravljenu kutlu na crnogorskoj granici, osobito tamo, gdje Crnogorci iz Lovčena doli skoro kako skoro dimnjake ogledavaju kotorske kuhinje. Odio vojničkog novinarskog stana bio je ovih dana na dalmatinskoj obali, te je posjetio i Kotor. Pred godinu dana zavladao je na Oranju i Lovčenu prilikom miran život, pravac idila u razmjeru sa ostalim bojiskima. Kotor je skoro netaknut, samo tu i tamo vidljivi kakov znak granate, ovdje ih ondje u zidu vidljivi znakove pošadne kruglje, nu nije se dogodilo ništa slaboga i od kotorske je posade palo samo 12 momaka. Pred tri sedmice stigla su u Kotor tri mornara naše lani potpoljene križarice „Zente“, kojisu stigli u crnogorsko zarobljenstvo, te su ostali tako dugo na Cetinju, dok im se nije pružila zgoda, da poljenu. Francuski su listovi javili, da je epćenje između Crnogoraca i Austrijanaca postalo tako prijateljsko, da voze opet automobili iz Kotora u Cetinje. To je bilo francusko prelijevanje. Istina je, da opće naši crnogorski časnici uprav vitezili među sobom. Ratni su dopisnici govorili s nekim natporučnikom, koji je bio pet puta kao parlamentar u Crnoj Gori. Prvoga parlamentara poslao je kralj Nikita dne 16. septembra 1914., koji je zahtijevao, neka mu se Kotor preda. Taj je morao odli naravski bez odgovora. Skoro godinu dana kasnije, ove godine julija mjeseca, poslao je brigadni zapovjednik princ Mirko parlamentara, koji je donio poziv, neka dodje bivši ataše na Cetinju, major Hupka, na pogovor.

Drugi dan je pošao naš zastupnik crnogorskim prednim stražama da isporuč, e major Hupka nije prisutan, nu ča će mu dati do znanja želju princa Mirka. Ova crnogorska časnika, koji su primili našeg parlamentara, natporučnik Dragović i poručnik Kruvec, učeli su na austrijskim školama, prvi na vojničkoj akademiji u Beckom Novom mjestu, drugi na gimnaziji u Kotoru. Kod drugog je sastanka bio već prisutan major Hupka. Crnogorci su ga primili u glasnom stanu svoga brigadira. Julija mjeseca pozvali su Crnogorci našeg zapovjednika, da pošalje parlamentere, koji će spremiti rodbinu našeg škadarskog konzula Haale u Kotor. To se je i zbilo. Naši časnici razabiru iz govora crnogorskih časnika, da se je Crna Gora već napavela vojske, nu da je pripravna da se predaje, e bi se u njezinu blizini naselili Tajfanci.

Liharovo obračenje.

(Drama u pet čina).

Prijevare i liarstvo zauzimaju u nekim mjestima sve to više maha. Oblasti imaju lijepog posta, da nadziru razne trgovce bez duše i dobavljače, te su već mnogo puta uspjeli, da stupe na rep toj ili onaj nečovježi krovpiji.

Junak najnovijeg skandaloznog djela je mjadarski trgovac Moric Neuweild. Ta je uprizorio u Lavovu remekdjelo prijevarne trgovačke igre, koja se odigrala kroz svih pet činova klasične drame. Ne može se njezinom aukturu zanikati velikog talenta; ali čovjek mora da pohvali više nego vještinu auktorova konae drame, na kojem se glavni junak pokazuje za svoje jrešno trgovačko življenje i povlače se u saminu, da kao pozbni fratraprovdaja ostalo svoje življenje među zidovima tamne celije.

Prvi čin sastoji se od samoslova, u kojem Moric raspređa svoje trgovačke osnove. Više drugova i mešalara pomognu mu, da ih izvede. U kratko nakupe u Madjarskoj cijeli željeznički voz svinske masti.

Drugi čin zbiva se u Lavovu. Razni mesari i trgovci sklone Morica na loši posao, da im milostivo ustupi svoju finu robu uz maleni dobitak od 20,000 K, budući je kupio mast po 3.60 kg, a prodavao je po 7 K kg.

U trećem činu stupe na pozornicu detekti. Glavni prizor akta zbiva se pred sežom lavovske policije, te se glavne osobe razliju nakanom da zaplijene mast, a Morica pozovu pred najvišu oblast.

Četvrti čin je najživahniji i priliči krasnoj, umjetničkoj saloigri. Lavovske gospodarice i kuharice trču na kolodvor sa loncima i svakovrsnim posudama, da kupuju mast za jako jeftini novac. Trgovci idu vozovima, da preprodavaju u siromasnijim dijelovima grada Moricovu mast. Cijeli je grad na nogama, pun očekivanja i veselja. Ali međutim voza masti je nestalo, ni sama policija nije u stanju da ga na raznim kolodvorima pronadje. Za kulisama čuje se Moricove šaputalice, kako prodaje svu mast za 74,000 K i sklupa svoj najsjajnjiji posao od kada je živ, jer dobiva najeslampit cijelih 50,000 K. Na koncu saloigre tračaju se lavovske gospodice svojim kućama smijujući se od nevolje zabuni javnih funkcionera i gledaju u njihove pravne lonce.

U petom činu prolazi slavodobitno Moric glavnim ulicama grada usred pratnje počasne straže, koja mu pruža poklon oružja. Moric stupa triumfalno kao najslavniji junak, koji, posto je svakom umom i vještinom predbio, napokon i samu svoju silnu pohlepnost predobiva i postaje za čudo slijedbenik svih najvrsnijih krijeposti poslušnosti, siromaštva i poniznosti. Sada Moric provodi sasvim drugo življenje. Ne mari za bogatstvo, nego razmišlja samo duševne stvari, boravi ko fratar u čeliji i jede siromašnu menazu sa svojim drugovima u lavovskom „samostanu“.

Praktična slovnica njemačkog jezika zvezica K 225 dobije se u knjižari Schmidt, glavni trg 12.

Osposobljena učiteljica podučava hrvatski i njemački jezik, glasovir, ženski ručni rad, te obučava djecu u predmetima pučke škole. Naslov u upravi „Polara Tagblatta“, trg Cinstova.

usnicama, pritažena nestrpljivost, nije li provreda iz njezinog neobičnog katkad pogleda tračak gnjeva, česa ih, nije li joj odavao katkad čitav izrazjak lica dosadu i doseveni umor? Hm, tko bi znao!

Prošlo je tako nekoliko dana i noći, teskih dana i nemirnih noći. Nesrećno to razbijanje glave! Jos i danas se čudim, kako to, da nijesam sasao s uma ih čudnom posjedio od briga i razmišljanja, još i danas se čudim jakim svojim žvancima. Da, da, čovjek je doista čvršći od kamena i tvrdji od čelika.

Moja bje odlučna ustrajnost ipak leda negda nagradjena. Svanula mi je „ideja“, svanula izmenada — kako to obično već biva, — kad upoče i nijesam razmišljao o njoj, svanula je po noći, ne, u samoci, nego usrijed najživahnijeg razgovora kod „Mjeseca“, kad smo upravo raspravljali o zanimivoj nekoj velegradskoj skandaloznoj aferi, o kojoj smo čitali u zagrebačkim dnevnicima.

Kao da me je osa ubola, skoćio sam sa sjedala i stao vikati kao pomaman!

— Imam ju! napokon ju ipak imam, da, da, imam ju!

Prijatelji su za tren oka usatjeli kao

Austro-ugarski ratni izvještaj.

Beč, 11. novembra. (D. u.) Službeno se javlja:

Rusko bojiste.

Sjeverozapadno Čaritorika bila je opet suzbijena neprijateljska navala. Inače bile su se samo topnički bojevi.

Talijansko bojiste.

Velike borbe u Gorickoj, koji zauzimaju ponovno karakter bitke, trajale su i jučer. Opet je slijedila na cijeloj dosadašnjoj fronti navala. Zvejna napredanja neprijatelja izjavljiva su se ipak uslijed žilavog otpora naših nenadmašivo junačko borećih se četa. I toliminski mostobran stajao je cijeli dan pod jakim topničkom vatrom. Navala na naše pozicije na Vršiću bila je suzbijena.

Srpsko bojiste.

Naša visegradska skupina zauzela je poziciju protivnika na doljnom području Lima. Austro-ugarske čete, koje prodiru preko Ivanjice, izjurisale su visinu Velike Livade i Crvene Gore. Druga je skupina, nakon što je svladala potoške nastale uslijed pada snijega i studeni visogorja u prostoru između Ibara i doline Moravice, zauzela na juris važne visine Smrčaka (trigonometar 1649) i Košutice (trigonometar 1512), te je suzbila nekoliko protunavala.

Vojska Gallwitzova izvojevala je visine klanca u Jastrebačkoj planini, te je zarobila 1100 Srba.

Bugari su nastavili prelaz preko Morave. Zamjenik poglavice generalnog stožera pl. Höfer, podmaršal.

Njemački ratni izvještaj.

Berlin, 13. novembra. (D. u.) Iz vjelog se glavnog stana službeno javlja:

Rusko bojiste.

Odbili smo pojedine ruske nastupe.

Srpsko bojiste.

Proganjanje u gorovju napreduje. Zauzeli smo klance visine Jastrebač zarobivši 1100 Srba i zaplijenivši jedan top.

Vrhovna vojna uprava.

Bugarski ratni izvještaj.

Sofija, 13. novembra. (D. u.) Službeni izvještaj o operacijama dne 11. novembra:

Operacije se i dalje uspješno razvijaju. U dolini Morave zaplijenili smo na kolodvoru u Gjunist 5 lokomotiva 106 vagona krateh materijala, a na kolodvoru u Aleksin 100 vagona najvećim dijelom krateh municijom i duhanom.

Turski ratni izvještaj.

Carigrad, 13. novembra. (D. u.) Glavni stan javlja:

Zadnje vijesti.

Na dardanelskoj fronti traje izmjenjena vatra u svim trim odsjecima. Na kaukaskoj fronti borbe izvidnica bez značenja.

Carigrad, 13. novembra. (D. u.) Glavni stan javlja:

Engleska podmornica „20“, najveća i najmodernija, bila je u Dardanelima potopljena. Zarobilo ih je 3 časnika i 6 mornara. Čim bi monitori kušali pucati na oborežje zaljeva Sarosa, naše bi ih topništvo usutkalo i prisililo na bijeg. U odsjeku Anaforte prisililo je naše topništvo kod Kemiklilimana neprijateljsko brodovlje na bijeg. 10. novembra kod Kemiklilimana nasukana torpednjača potpuno je utonula. U odsjeku Aribrur zarobili smo kod Kauliših neprijateljsku poziciju za bacanje mina. U odsjeku Seddibahar nanijelo je naše topništvo neprijateljskim četama dosta gubitka.

Ratna kontribucija u Belgiji.

Brüssel, 13. novembra. (D. u.) Generalni guverner namelnuo je do daljnjega belgijskom pučanstvu kao doprinos za pokriće iroškova vojske i uprave zaposjednutog kraja ratni doprinos od 40 milijuna franaka.

Potopni parobrod.

London, 13. novembra. (D. u.) Engleski parobrod „Denofomble“ bio je potopjen. Mornaci je spašena.

Odsutnost ruskog pokliskara kod banketa.

London, 13. novembra. (D. u.) Banketu u Guildhallu nije prisustvovali ruski pokliskar. To je u svezi time, što Asquith nije u svom govoru niti spomenuo Rusije što je dalo povoda raznim komentarima.

Francuski izvještaj o borbama u Macedoniji.

Sofia, 13. novembra. (D. u.) „Agence Havas“ javlja: Sa fronte aljiraca nema ništa da se javi. Nove engleske čete počale su desno krio aljiraca. U dobro upućenim krugovima drži se, da vijesti o pobuni Albanaca protiv Srba ne odgovaraju istini. Iz sjeverne Srbije nije stiglo nikakve vjerodostojne vijesti.

Razne vijesti.

Brojna pošta. Kod svih pošta, uredu mogu se primati privatne pakete vojne pošte za slijedeće urede vojne pošte broj 142 stotederdeset i dva, 163 stotederdeset i tri, 172 stotederdeset i dva, 174 stotederdeset i četiri 212 dvjestoosnaest, 354 tristopedeset i četiri.

Glasha. Na Tegelhovom trgu dat će danas u 3 i pol sata mornarički glasni koncert sa slijedećim programom: 1. K. Sebör: „Ivanovići“, korčarića; 2. F. Schöbert: „Na moru“, pjesma; 3. J. Strauss: „Vino, žena i pjesma“, valček; 4. C. Schwanl: Paratrza Kostatove pjesme. Verlassen bin ich 5. E. Strauss: „Snježni zvezdica“, polka. 7. J. F. Wagner: „Vojničke igre“ potpourri korčarića.

Opomena.

Ovime opominjem i javno upozorujem stanovitu gospodju, — koja je to gospodja, znade najbolje ona sama, — da me se okani i ne siri iz mojih leđa o met izmislimim vijesti, koje kaljaju moj doba glasi i biale moje poštenje, jer ču inače biti prisiljena, da kod suda zatrazim žest štite, što bih uostalom bila već i učinila da me od toga posve opravdanog korak odvratili zasud viši i plemenitiji obziro. Zalosno je, da ju moram ovim putem pozivati, da se okani jednom za uvijek nedostojnog klevetanja moje osobe, i žalosnije, što je ista gospodja također poput mene član društva „Danica“, kojemu bi trebalo da vlada iskrenost i sloga, a ne ovako podla i niska spletkarenja. Savjetujem joj, neka radije mete, to dobro mete pred vlastitim vratima, guma i odvise truleža.

Ovo je moja posljednja!

Suvsnivo je i spominjati, da sam autor te „Opomena“ bio ja.

(Dalje slijedi.)

HUMORESKA ČIČA JOSE.

Borba između „Danice“ i „Mjeseca“.

(Dalje.)

A ta „ideja“ trebala je brzo da mi svane, jer je moja žena već počela da uči svoj ulogu u pozorišnom komadu, koji će se na zabavi prikazivati. Hu! Lanjska je deklamacija bila prava izgrinja prema ovoj ulogi. Ja sam dakako — o tom me i ne pitajte — morao opet da budem učiteljem. Hu! Potraje li to tako još dulle vremena, ne ču a mi na časka na dan imati slobodnog vremena, da se odmorim od svog dnevnog zvanijeg posla. Otupit ću od napredanja, iskoćili iz kože od muke! Začudo, kako mojoj ženi nije dosadilo to „učenje“. Kako strpljivo je samo slušala moje ispravke i kako rado ih je uvažavala, premda sam ju neprestano, gotovo kod svake riječi ispravljao hoteti da joj ojadim učenje i možda na taj način sklonem, da se prikazivanja posve okani. Ili sam se možda varao? Nije li se sakrivala u onom posmjehnu, koji joj se ovdje ondje prikazivao na